

Υπόθεση C-320/23

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία κατάθεσης:

24 Μαΐου 2023

Αιτούν δικαστήριο:

Handelsgericht Wien (Αυστρία)

Ημερομηνία της απόφασης του αιτούντος δικαστηρίου:

23 Μαΐου 2023

Εκκαλούσα και εναγομένη:

DocLX Travel Events GmbH

Εφεσίβλητο και ενάγον:

Bundesarbeiterkammer

[παραλειπόμενα]

Το Handelsgericht Wien (εμποροδικείο Βιέννης) δικάζοντας σε δεύτερο βαθμό [παραλειπόμενα] την υπόθεση μεταξύ του ενάγοντος **Bundesarbeiterkammer** (Bundeskammer für Arbeiter und Angestellte, ομοσπονδιακό εργατικό και υπαλληλικό επιμελητήριο), 1040 Βιέννη, [παραλειπόμενα] κατά της εναγομένης **DocLX Travel Events GmbH**, 1010 Βιέννη, με αντικείμενο την καταβολή του ποσού των 407,80 ευρώ, κατόπιν έφεσης που άσκησε η ενάγουσα κατά της απόφασης του Bezirksgericht für Handelssachen Wien (ειρηνοδικείο εμπορικών διαφορών Βιέννης), εξέδωσε στις 4.1.2023, [παραλειπόμενα] την ακόλουθη

Δ ι ά τ α ξ η:

I. Υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δυνάμει του άρθρου 267 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), τα ακόλουθα ερωτήματα σχετικά με το άρθρο 12 («Καταγγελία της σύμβασης οργανωμένου ταξιδιού και δικαίωμα υπαναχώρησης πριν από την έναρξη του πακέτου») της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2302 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, σχετικά με τα οργανωμένα ταξίδια και τους

συνδεδεμένους ταξιδιωτικούς διακανονισμούς, η οποία τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) 2006/2004 και την οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και καταργεί την οδηγία 90/314/ΕΟΚ του Συμβουλίου (στο εξής: η «οδηγία»):

1. Πρέπει ο εύλογος χαρακτήρας της χρέωσης καταγγελίας και, συνακόλουθα, του ύψους της να αξιολογείται με βάση το χρονικό σημείο της προσφοράς του διοργανωτή, της σύναψης της σύμβασης οργανωμένου ταξιδιού, της δήλωσης καταγγελίας εκ μέρους του ταξιδιώτη, του προγραμματισμένου τέλους του ταξιδιού ή με βάση κάποιο άλλο χρονικό σημείο;
2. Πρέπει ο εύλογος χαρακτήρας της χρέωσης καταγγελίας και, συνακόλουθα, του ύψους της να αξιολογείται βάσει ακριβούς, από επιχειρηματικής και οικονομικής απόψεως, υπολογισμού ή βάσει άλλων κριτηρίων, όπως παραδείγματος χάριν βάσει μιας τυποποιημένης εκτίμησης η οποία αντιστοιχεί σε ποσοστό επί της τιμής του ταξιδιού;
3. Έχει η διάταξη αυτή την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία στη σύμβαση οργανωμένου ταξιδιού έχει συμφωνηθεί αδικαιολόγητα υψηλή χρέωση καταγγελίας, ο διοργανωτής διατηρεί την αξίωσή του προς καταβολή μιας εύλογης (κατά την έννοια της απαντήσεως που θα δοθεί στο πρώτο και στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα) χρέωσης καταγγελίας ή η χρέωση αυτή πρέπει να υπολογίζεται ειδικώς βάσει της πραγματικής ζημίας του διοργανωτή, ή ακόμη παύει να έχει ο τελευταίος την εν λόγω αξίωση εξ ολοκλήρου;
4. Μπορεί κατά την εκτίμηση του εύλογου χαρακτήρα της χρέωσης καταγγελίας, και ιδίως όταν συμφωνήθηκε χρέωση υπό τη μορφή κατ' αποκοπήν ποσού, να εφαρμοστεί το εθνικό δίκαιο, δυνάμει του οποίου παρέχεται στο δικαστήριο η δυνατότητα να καθορίσει το ύψος του σχετικού ποσού κατ' ελεύθερη εκτίμηση, σε περίπτωση που το κόστος της διαδικασίας αναμένεται να είναι δυσανάλογα μεγάλο;

II. [παραλειπόμενα] [αναστολή της διαδικασίας]

Σ κ ε π τ ι κ ό :

I. Πραγματικά περιστατικά:

Η καταναλώτρια προέβη σε κράτηση μέσω της εναγομένης για μια σχολική εκδρομή αποφοίτησης «X-Jam» στη χερσόνησο Lanterna στην Κροατία, για το χρονικό διάστημα από τις 25 Ιουνίου έως την 1η Ιουλίου 2022. Το σημείο 7 των όρων κράτησης ορίζει:

«Δικαίωμα καταγγελίας του ταξιδιώτη πριν από την έναρξη του ταξιδιού

Ο ταξιδιώτης έχει, σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 1, του PRG (Pauschalreisegesetz, αυστριακού νόμου περί οργανωμένων ταξιδιών), δικαίωμα

να καταγγείλει τη σύμβαση ανά πάσα στιγμή πριν από την έναρξη του οργανωμένου ταξιδιού καταβάλλοντας μια κατ' αποκοπήν αποζημίωση.

Τα ακόλουθα εύλογα κατ' αποκοπήν ποσά αποζημίωσης, τα οποία υπολογίζονται ανάλογα με το χρονικό διάστημα μεταξύ της καταγγελίας και της συμφωνηθείσας έναρξης του οργανωμένου ταξιδιού, συμφωνούνται επιπλέον του κατ' αποκοπήν ποσού για τέλος διεκπεραίωσης (Z 3):

Μέχρι την 30ή ημέρα πριν από την έναρξη του ταξιδιού 40%

...

της συμφωνηθείσας τιμής του ταξιδιού.»

Η καταναλώτρια κατήγγειλε τη σύμβαση διοργάνωσης ταξιδιού τον Σεπτέμβριο 2021 και με το από 13 Σεπτεμβρίου 2021 τιμολόγιο ακύρωσης της εναγομένης χρεώθηκε 464,80 ευρώ, από τα οποία 378,80 ευρώ ως έξοδα ακύρωσης και 29 ευρώ ως έξοδα διεκπεραίωσης.

Η καταναλώτρια κατέβαλε το εν λόγω ποσό με επιφύλαξη και εκχώρησε στην ενάγουσα τις απαιτήσεις της προς αναζήτηση των καταβληθέντων.

II. Επί των ισχυρισμών των διαδίκων:

Η ενάγουσα επιδιώκει την επιστροφή των εξόδων ακύρωσης και του τέλους διεκπεραίωσης, ήτοι ποσού 407,80 ευρώ πλέον τόκων. Υποστηρίζει ότι τα συμφωνηθέντα έξοδα ακύρωσης και τέλος διεκπεραίωσης είναι, υπό το πρίσμα του άρθρου 10 του Pauschalreisegesetz (αυστριακού νόμου περί οργανωμένων ταξιδιών, PRG) ή του άρθρου 879, παράγραφος 3, του Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch (αυστριακού Γενικού Αστικού Κώδικα, ABGB) καθώς και του άρθρου 6c του Konsumentenschutzgesetz (αυστριακού νόμου περί προστασίας των καταναλωτών, KSchG), άκυρα και υπέρμετρα δυσμενή, ιδίως διότι η σχολική εκδρομή αποφοίτησης «X-Jam» 2022 είχε πληρότητα 100%. Η εναγομένη δεν υπέστη καμία απολύτως ζημία. Το τέλος διεκπεραίωσης είναι αδικαιολόγητα υψηλό και υπέρμετρα δυσμενές.

Η εναγομένη αντικρούει διεξοδικά το αγωγικό αίτημα.

III. Η προηγηθείσα διαδικασία:

Το Bezirksgericht für Handelssachen Wien (ειρηνοδικείο εμπορικών διαφορών Βιέννης) με απόφαση της 4ης Ιανουαρίου 2023 έκανε δεκτή την αγωγή στο σύνολό της. Κατά τη δικανική του κρίση, η επίμαχη συμφωνία ακύρωσης είναι ανεπίτρεπτη. Σε αυτή δεν γίνεται διάκριση ανάλογα με το αν η ακύρωση του ταξιδιού λαμβάνει χώρα ένα έτος ή μόνον λίγο περισσότερο από ένα μήνα πριν από την πραγματοποίησή του. Επίσης δεν λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι η εναγομένη πράγματι προβαίνει μέσω της λίστας αναμονής που τηρεί σε εκ νέου

πωλήσεις ταξιδιών, η πιθανότητα επίτευξης των οποίων σε περίπτωση ακύρωσης ήταν κατά το προηγούμενο έτος της έναρξης του ταξιδιού υψηλότερη από ότι μετά την αλλαγή του έτους. Πράγματι η εναγομένη χρεώνει βάσει της ρήτρας αυτής έξοδα ακύρωσης ακόμη και στην περίπτωση που συνεπεία της εκ νέου πώλησης δεν υφίσταται καμία απολύτως ζημία. Με τη συναφθείσα συμφωνία δεν διασφαλίζεται ότι το ποσό της αποζημίωσης αντιστοιχεί στην τιμή του πακέτου μείον την εξοικονόμηση κόστους και τα έσοδα από την εναλλακτική αξιοποίηση των ταξιδιωτικών υπηρεσιών. Για τους λόγους αυτούς η εν λόγω ρήτρα πρέπει να θεωρηθεί υπέρμετρα δυσμενής κατά την έννοια του άρθρου 879, παράγραφος 3, του ABGB (Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch, Γενικού Αστικού Κώδικα) ενώ αντίκειται επίσης στο άρθρο 10 του PRG (Pauschalreisegesetz, νόμου περί οργανωμένων ταξιδιών). Περαιτέρω, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο διατυπώνει τη σκέψη ότι, επί καταχρηστικών ρητρών που δεν αποτέλεσαν αντικείμενο διαπραγματεύσεως, ο περιορισμός τους προς διατήρηση της ισχύος τους δεν είναι πλέον δυνατός στο πλαίσιο ατομικής δίκης με αντικείμενο μια σύμβαση καταναλωτή, ώστε για τον λόγο αυτόν δεν τίθεται πλέον το ζήτημα δικαστικής μείωσης των εξόδων ακύρωσης που είχαν συμφωνηθεί.

Επειδή η διοργανώτρια του ταξιδιού δεν υπέστη καμία απολύτως ζημία, δεν μπορεί να στηρίξει την αξίωσή της ούτε στο άρθρο 10, παράγραφος 1, τέταρτη περίοδος, του PRG (Pauschalreisegesetz, νόμου περί οργανωμένων ταξιδιών).

Κατά της απόφασης αυτής η εναγομένη άσκησε έφεση ενώπιον του Handelsgericht Wien (εμποροδικείου Βιέννης).

IV. Η υπό κρίση έφεση:

[Παραλειπόμενα] [Δικονομικά ζητήματα]

Η εκκαλούσα επικαλέσθηκε ως παραδεκτούς λόγους έφεσης την πλημμελή διεξαγωγή της διαδικασίας, την εσφαλμένη διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών λόγω εσφαλμένης εκτίμησης των αποδεικτικών μέσων και την εσφαλμένη νομική εκτίμηση. Μεταξύ άλλων υποστηρίζει ότι, όσον αφορά τον έλεγχο του εύλογου χαρακτήρα της αποζημίωσης λόγω καταγγελίας, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο χρόνος σύναψης της σύμβασης.

Στις προτάσεις που κατέθεσε προς αντίκρουση της έφεσης, η ενάγουσα υπεραμύνεται της νομικής προσέγγισης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου και προβάλλει, επίσης παραδεκτώς, ότι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένη διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών λόγω εσφαλμένης εκτίμησης των αποδεικτικών μέσων.

V. Επί των προδικαστικών ερωτημάτων:

Γενικά:

Εν προκειμένω η καταναλώτρια δεν κατήγγειλε τη σύμβαση οργανωμένου ταξιδιού για κάποιον από τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 12, παράγραφος 2, της οδηγίας.

Το άρθρο 12, παράγραφος 1, της οδηγίας έχει ως εξής:

«Καταγγελία της σύμβασης οργανωμένου ταξιδιού και δικαίωμα υπαναχώρησης πριν από την έναρξη του πακέτου

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο ταξιδιώτης μπορεί να καταγγείλει τη σύμβαση οργανωμένου ταξιδιού ανά πάσα στιγμή πριν από την έναρξη του πακέτου. Αν ο ταξιδιώτης καταγγείλει τη σύμβαση οργανωμένου ταξιδιού δυνάμει της παρούσας

παραγράφου, μπορεί να του ζητηθεί η καταβολή εύλογης και δικαιολογημένης χρέωσης καταγγελίας στον διοργανωτή. Η σύμβαση οργανωμένου ταξιδιού μπορεί να καθορίζει εύλογη τυποποιημένη χρέωση καταγγελίας της σύμβασης με βάση τον χρόνο της καταγγελίας της σύμβασης πριν από την έναρξη του πακέτου και την αναμενόμενη εξοικονόμηση κόστους και τα αναμενόμενα έσοδα από την εναλλακτική αξιοποίηση των ταξιδιωτικών υπηρεσιών. Εάν δεν προβλέπεται τυποποιημένη χρέωση καταγγελίας, το ποσό της χρέωσης καταγγελίας αντιστοιχεί στην τιμή του πακέτου μείον την εξοικονόμηση κόστους και τα έσοδα από την εναλλακτική αξιοποίηση των ταξιδιωτικών υπηρεσιών. Κατόπιν αιτήματος του ταξιδιώτη, ο διοργανωτής αιτιολογεί το ποσό που χρεώνει για την καταγγελία της σύμβασης.»

Προς ενσωμάτωση της οδηγίας θεσπίστηκε στην Αυστρία ο Bundesgesetz über Pauschalreisen und verbundene Reiseleistungen (ομοσπονδιακός νόμος σχετικά με τα οργανωμένα ταξίδια και τους συνδεδεμένους ταξιδιωτικούς διακανονισμούς, PRG), το άρθρο 10, παράγραφος 1, του οποίου ορίζει:

Καταγγελία της σύμβασης οργανωμένου ταξιδιού πριν από την έναρξη του πακέτου

Ο ταξιδιώτης μπορεί να καταγγείλει τη σύμβαση οργανωμένου ταξιδιού ανααιτιολόγητα ανά πάσα στιγμή πριν από την έναρξη του πακέτου. Αν ο ταξιδιώτης καταγγείλει τη σύμβαση οργανωμένου ταξιδιού δυνάμει της παρούσας

παραγράφου, μπορεί να του ζητηθεί η καταβολή εύλογης και δικαιολογημένης αποζημίωσης στον διοργανωτή. Η σύμβαση οργανωμένου ταξιδιού μπορεί να καθορίζει εύλογη κατ' αποκοπήν αποζημίωση με βάση το χρονικό διάστημα από τον χρόνο καταγγελίας της σύμβασης έως την έναρξη του πακέτου καθώς και την αναμενόμενη εξοικονόμηση κόστους και τα αναμενόμενα έσοδα από την εναλλακτική αξιοποίηση των ταξιδιωτικών υπηρεσιών. Εάν στη σύμβαση δεν καθορίστηκε κατ' αποκοπήν αποζημίωση, το ποσό της αποζημίωσης πρέπει να αντιστοιχεί στην τιμή του πακέτου μείον την εξοικονόμηση κόστους και τα έσοδα από την εναλλακτική αξιοποίηση των ταξιδιωτικών υπηρεσιών. Κατόπιν αιτήματος του ταξιδιώτη, ο διοργανωτής αιτιολογεί το ποσό της αποζημίωσης.»

Στη δίκη που ανοίχθηκε για την υπό κρίση υπόθεση εφαρμόζεται ο Gesetz über das gerichtliche Verfahren in bürgerlichen Rechtsstreitigkeiten (νόμος σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον των δικαστηρίων σε αστικές διαφορές, κώδικας πολιτικής δικονομίας – ZPO). Το άρθρο 273, παράγραφος 1, αυτού ορίζει:

«Εφόσον έχει διαπιστωθεί ότι ένας εκ των διαδίκων είτε δικαιούται αποζημίωση ή τόκους είτε έχει άλλη αξίωση, αλλά είναι αδύνατη ή δυσανάλογα δυσχερής η προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με το αμφισβητούμενο ποσό στο οποίο ανέρχονται η ζημία ή οι τόκοι ή η άλλη αξίωση, το δικαστήριο μπορεί, είτε κατόπιν αιτήματος είτε αυτεπαγγέλτως, να ορίσει ελεύθερα το ποσό αυτό κατά δίκαιη κρίση, ακόμη και χωρίς να λάβει υπόψη τα αποδεικτικά μέσα που προτείνει ο διάδικος. Το δικαστήριο έχει τη δυνατότητα, πριν ορίσει το ποσό, να λάβει την ένορκη κατάθεση ενός εκ των διαδίκων σχετικά με τις περιστάσεις που αφορούν τον καθορισμό του ποσού αυτού.»

Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 31 της οδηγίας, οι ταξιδιώτες θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να λύουν τη σύμβαση οργανωμένου ταξιδιού ανά πάσα στιγμή πριν από την έναρξη του πακέτου, έναντι καταβολής εύλογης και δικαιολογημένης χρέωσης καταγγελίας, στην οποία συνυπολογίζεται η αναμενόμενη εξοικονόμηση κόστους και τα έσοδα από την εναλλακτική αξιοποίηση των ταξιδιωτικών υπηρεσιών.

Βάσει της ΣΛΕΕ και ιδίως του άρθρου 114 αυτής θεσπίστηκε μια ενιαία, πλήρως εναρμονισμένη, εξαντλητική ρύθμιση του δικαίου των οργανωμένων ταξιδιών (άρθρα 1 και 4 της οδηγίας).

Η απάντηση στα ερωτήματα του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου είναι κρίσιμη για την έκβαση της εκκρεμούς δίκης. Το αιτούν δευτεροβάθμιο δικαστήριο δεν έχει υπόψη του νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο οποίο υποβάλλει την παρούσα αίτηση προδικαστικής απόφασης, σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 12, παράγραφος 1, της οδηγίας. Η υπόθεση C-287/21 (αίτηση προδικαστικής απόφασης του Landesgericht Salzburg (πρωτοδικείου Σάλτσμπουργκ, Αυστρία) διαγράφηκε από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.

Επί του πρώτου ερωτήματος:

Στην υπό κρίση υπόθεση, μεταξύ της προσφοράς για σύναψη σύμβασης οργανωμένου ταξιδιού (καλοκαίρι 2020), της κράτησης (Νοέμβριος 2020), της καταγγελίας (Σεπτέμβριος 2021) και της περιόδου πραγματοποίησης του ταξιδιού (καλοκαίρι 2022) μεσολαβούν μακρές χρονικές περιόδους. Από την οδηγία δεν προκύπτει ποιο από αυτά τα χρονικά σημεία πρέπει να ληφθεί υπόψη.

Επί του δεύτερου ερωτήματος:

Στο πεδίο του ταξιδιωτικού δικαίου, το ύψος της αποζημίωσης λόγω καταγγελίας («έξοδα ακύρωσης») καθορίζεται εν γένει στην πράξη ως ποσοστό επί της τιμής του ταξιδιού, κλιμακούμενο ανάλογα με το χρονικό σημείο της καταγγελίας εκ

μέρους του ταξιδιώτη. Ο ακριβής και βάσει των κανόνων οικονομικής διαχείρισης τεκμηριωμένος υπολογισμός δεν χρησιμοποιείται στις συναλλαγές.

Εθνική νομολογία των ανωτάτων δικαστηρίων επί του ζητήματος αυτού δεν υφίσταται ακόμη. Το γερμανικό BGH (Bundesgerichtshof, Ομοσπονδιακό Ανώτατο Δικαστήριο) φαίνεται να φρονεί ότι ο προσδιορισμός του ύψους της αποζημίωσης λόγω καταγγελίας πρέπει να γίνεται με υπολογισμό σύμφωνα με τους κανόνες οικονομικής διαχείρισης βάσει των τριών τελευταίων χρήσεων [παραλειπόμενα]. Δεν δέχεται την ύπαρξη αξίωσης παροχής πληροφοριών του ταξιδιώτη και θεωρεί ότι το βάρος επίκλησης και απόδειξης φέρει ο διοργανωτής του ταξιδιού [παραλειπόμενα].

Επί του τρίτου ερωτήματος:

Το Δικαστήριο αποφάνθηκε με απόφαση της 08.12.2022 στην υπόθεση C-625/21 ότι το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται, στην περίπτωση ρήτρας αποζημίωσης σε σύμβαση πώλησης που κηρύχθηκε καταχρηστική και, ως εκ τούτου, άκυρη και η σύμβαση μπορεί, ωστόσο, να εξακολουθήσει να ισχύει χωρίς τη ρήτρα αυτή, στο δικαίωμα του επαγγελματία πωλητή που επέβαλε τη συγκεκριμένη ρήτρα να αξιώσει, στο πλαίσιο αγωγής αποζημίωσης που στηρίζεται αποκλειστικά σε εθνική διάταξη ενδοτικού δικαίου, την αποκατάσταση της ζημίας του, όπως προβλέπεται από τη διάταξη αυτή, η οποία θα είχε εφαρμογή αν δεν υφίστατο η εν λόγω ρήτρα.

Κατά πόσον η απόφαση αυτή είναι επίσης σημαντική για την ερμηνεία του άρθρου 12, παράγραφος 1, της οδηγίας, ιδίως όσον αφορά την ισχύ της τελευταίας περιόδου σε σχέση με τις προηγούμενες περιόδους της διάταξης αυτής, δεν μπορεί να απαντηθεί χωρίς αμφιβολία από το αιτούν δευτεροβάθμιο δικαστήριο, ιδίως διότι μεταξύ της προσφοράς για σύναψη σύμβασης οργανωμένου ταξιδιού (καλοκαίρι 2020), της κράτησης (Νοέμβριος 2020) και της καταγγελίας (Σεπτέμβριος 2021) μεσολάβησαν μακρές χρονικές περιόδους.

Επί του τέταρτου ερωτήματος:

Οι νόμοι πρέπει να ερμηνεύονται αποτελεσματικά και η οδηγία επιδιώκει να συμβάλει στην επίτευξη υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών (αιτιολογική σκέψη 51). Κατά την άποψη του αιτούντος δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, τούτο περιλαμβάνει και τη δυνατότητα αποτελεσματικής επιδίωξης του δικαιώματος, το μέσο κόστος της οποίας πρέπει να ανάλογο προς την αξία της απαίτησης. Συναφείς είναι οι αιτιολογικές σκέψεις (ιδίως η υπ' αριθμόν 7) του κανονισμού (ΕΚ) 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών.

Σε δίκες επί αξιώσεων αποζημίωσης ή άλλων απαιτήσεων, ο ενάγων μπορεί να αντιμετωπίσει μεγάλες δυσκολίες όσον αφορά την απόδειξη του ύψους της απαίτησης. Σύμφωνα με την παρατιθέμενη εθνική δικονομική διάταξη του

άρθρου 273 ΖΡΟ (κώδικας πολιτικής δικονομίας), ο ενάγων ευνοείται από την άποψη αυτή εάν έχει αποδείξει την ύπαρξη της απαίτησης σύμφωνα με τους αυστηρούς κανόνες της αποδεικτικής διαδικασίας. Ο φόρτος της διαδικασίας προς διαπίστωση του ύψους της απαίτησης πρέπει να διατηρείται σε εύλογα όρια και η επιβολή της κατά βάση δικαιολογημένης απαίτησης του ενάγοντος να μην καθυστερεί αδικαιολόγητα. Για τον λόγο αυτό η παρατιθέμενη διάταξη παρέχει τη δυνατότητα, όταν η απόδειξη του ύψους της απαίτησης είναι αδύνατη ή δυσανάλογα δυσχερής, να μπορεί το δικαστήριο να ορίσει το αμφισβητούμενο ποσό ελεύθερα κατά δίκαιη κρίση. Στην περίπτωση αυτή το δικαστήριο απαλλάσσεται συνεπώς από την απόδειξη των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν το ύψος της αξίωσης και ως εκ τούτου μπορεί επίσης να απορρίπτει αιτήματα των διαδίκων σχετικά με την απόδειξη. Η διάταξη αυτή δεν απαλλάσσει τον ενάγοντα από το βάρος επίκλησης, ούτε από το βάρος του προσδιορισμού της απαίτησης κατά ποσόν στο αγωγικό αίτημα [παραλειπόμενα].

Το αιτούν δευτεροβάθμιο δικαστήριο θα προέκρινε την εφαρμογή της εν λόγω εθνικής δικονομικής διάταξης, μεταξύ άλλων διότι τόσο ο ταξιδιώτης όσο και ο διοργανωτής ταξιδιών έχουν συμφέρον σε μια αποτελεσματική, χαμηλού κόστους και ταχεία επίλυση της διαφοράς. Ωστόσο, η οδηγία θα μπορούσε επίσης να γίνει κατανοητή διαφορετικά.

6. Επί της υποχρέωσης παραπομπής και της αναστολής της διαδικασίας:

[παραλειπόμενα] [αναστολή της διαδικασίας]

Handelsgericht Wien (εμποροδικείο Βιέννης)

[παραλειπόμενα] Βιέννη, [παραλειπόμενα]

την 23η Μαΐου 2023

[παραλειπόμενα]